

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

Felhívás észrevételek benyújtására a Felügyeleti és Bíróság Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a fafeldolgozó ágazatnak nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését szolgáló norvég támogatási rendszerről (a továbbiakban: fafeldolgozási rendszer)

(2006/C 272/06)

2006. május 17-i 147/06/COL határozatában – amely a hiteles nyelven megtalálható az ezen összefoglalót követő oldalakon – az EFTA Felügyeleti Hatóság eljárást kezdeményezett az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (Felügyeleti és Bírósági Megállapodás) 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése értelmében. A norvég hatóságokat a határozat másolatának megküldésével értesítették.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság ezúton felkéri az EFTA-államokat, az EU-tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy e felhívás közzétételétől számított egy hónapon belül juttassák el észrevételeiket a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban az alábbi címre:

EFTA Surveillance Authority (EFTA Felügyeleti Hatóság)
35, rue Belliard
B-1040 Brussels (Brüsszel)

Az észrevételeket megküldik a norvég hatóságoknak. Az észrevételeket benyújtó érdekelt felek írásban, kérésüket megindokolva kérhetik adataik bizalmas kezelését.

ÖSSZEFOGLALÓ

A Hatóság úgy határozott, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indít a fafeldolgozó ágazatnak nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését szolgáló norvég támogatási rendszerről (a továbbiakban: fafeldolgozási rendszer), amelynek célja a fafeldolgozás fejlesztése, a fakészítmények használatának növelése és az erdő és a piac közötti kapcsolat javítása a kereskedelem különböző szintjein.

A fafeldolgozási rendszert 2000-ben vezették be a norvég hatóságok öt éves időtartamra, és olyan vállalkozásoknak, intézményeknek stb. nyújt támogatást, amelyek hozzájárulnak a fafeldolgozási rendszer általános céljaihoz. A Hatóság előzetes véleménye szerint a fafeldolgozási rendszer állami támogatás nyújtásával jár. Mivel a fafeldolgozási rendszerről nem értesítették a Hatóságot, az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatás jogszerűtlen.

A Hatóság a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatásról és a regionális támogatásról szóló iránymutatások alapján megvizsgálta a fafeldolgozási rendszert. A Hatóság megvizsgálta a kis- és középvállalkozásokról és a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendeleteknek való megfelelést is. Ezenkívül a fent említett csoportmentességi rendeletekben megállapított elvek alapján azt is megvizsgálták, hogy a fafeldolgozási rendszer megfelel-e a 61. cikk (3) bekezdése c) pontjának.

A fafeldolgozási rendszer azonban nem határozza meg elég pontosan a támogatásra jogosult projektek típusait, nem ismerteti a támogatható költségeket és az odaítélhető támogatás maximális összegét, ezért a fafeldolgozási rendszer értelmében különféle tevékenységeknek nyújtható támogatás, függetlenül a támogatás intenzitásától és attól, hogy a költség támogathatónak minősül-e. A norvég hatóságok azonban közölték, hogy a gyakorlatban a fafeldolgozási rendszert az állami támogatásról szóló iránymutatásokban és a csoportmentességi rendeletekben említett támogatási intenzitás alapján hajtották végre. A Hatóság ezért megkérdezte a norvég hatóságoktól, hogy a fafeldolgozási rendszer állami támogatásról szóló iránymutatásoknak és a csoportmentességi rendeletekben szereplő alapelveknek megfelelő végrehajtására szolgáló igazgatási gyakorlatról rendelkeznek-e további bizonyítékokkal. A Hatóság ugyanakkor fenntartotta magának a jogot, hogy az igazgatási gyakorlatról szóló végleges álláspontját kialakítsa azon gyakorlat tekintetében, amelynek keretében a projekteket 100 %-ban finanszírozzák a fafeldolgozási rendszer értelmében, amikor a norvég hatóságok véleménye szerint nem kerül sor állami támogatásra.

Ilyen körülmények között a Hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a fafeldolgozási rendszer szerinti támogatásokra az állami támogatásról szóló iránymutatásoknak vagy a csoportmentességi rendeletek alapelveinek megfelelően került sor. Ezért kétségei vannak afelől, hogy a fafeldolgozási rendszer összeegyeztethető-e az EGT-megállapodás működésével.

A norvég hatóságok kijelentették, hogy a fafeldolgozási rendszer rendelkezései megfelelnek a *de minimis* támogatás nyújtására vonatkozó, a *de minimis* rendeletben szereplő szabályoknak, illetve az állami támogatásokról szóló iránymutatások korábbi 12., az állami támogatás *de minimis* szabályáról szóló fejezetének. Úgy tűnik azonban, hogy a fafeldolgozási rendszer *de minimis* szabályai nem tartalmazznak olyan rendelkezéseket, amelyek alapján ellenőrizni kell, hogy a *de minimis* támogatásban részesülő kedvezményezettek a támogatást megelőző három évben részesültek-e egyéb *de minimis* támogatásban. Ez azt jelenti, hogy a kapott támogatás teljes összege meghaladhatja a *de minimis* küszöböt.

E körülmények következtében a Hatóság nem tudta megállapítani, hogy az állítólag *de minimis*ként nyújtott támogatás valóban annak minősül-e.

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG HATÁROZATA

147/06/COL

(2006. május 17.)

a fafeldolgozási rendszerről

(„Verdiskapningsprogrammet for tre”)

(Norvégia)

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 61–63. cikkére és 26. jegyzőkönyvére,

tekintettel az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 24. cikkére és 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének alkalmazásáról és értelmezéséről szóló hatósági iránymutatásokra ⁽³⁾ és különösen annak 14. és 25. fejezetére, a képzési támogatásról, illetve a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásról szóló csoportmentességi rendeletekre, valamint a *de minimis* támogatásról szóló rendeletre ⁽⁴⁾,

mivel:

I. TÉNYEK

1. Eljárás

Az EFTA Felügyeleti Hatósághoz (a továbbiakban: a Hatóság) 2005. február 1-jei keltezésű levéllel (dokumentumszám: 307555) panasz (a továbbiakban: a panasz) érkezett a norvég kőműves- és betonipari szakmai szövetségtől, a „byggutengrenser.no”-tól (a továbbiakban: a panaszos). A 2005. február 3-án kézhez és nyilvántartásba vett panaszban a panaszos azt állítja, hogy a norvég állam állami támogatást nyújt a fafeldolgozó iparnak a „Verdiskapningsprogrammet for tre”, más néven „Treprogrammet” alapján (a továbbiakban: fafeldolgozási rendszer).

2005. április 27-i levelében (dokumentumszám: 313418) a Hatóság információkat kért a norvég hatóságoktól. A norvég hatóságok 2005. május 27-i levelükben válaszoltak, amely az Európai Unió norvég missziójának 2005. június 1-jei levelében szerepelt, és amelyet a Hatóság 2005. június 5-én vett kézhez és nyilvántartásba (dokumentumszám: 323464).

A Hatóság 2005. augusztus 31-i levelében (dokumentumszám: 323451) további információkat kért, amelyre a norvég hatóságok 2005. szeptember 29-én válaszoltak; ez a levél az Európai Unió norvég missziójának 2005. október 3-i levelében szerepelt és a Hatóság 2005. október 5-én vette kézhez és nyilvántartásba (dokumentumszám: 345465).

⁽¹⁾ A továbbiakban: EGT-megállapodás vagy EGT.

⁽²⁾ A továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás.

⁽³⁾ A legutóbb a referencia- és leszámítolási rátákról szóló, 2006. március 22-i 69/06/COL hatósági határozattal módosított, az EFTA Felügyeleti Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott és közzétett, az állami támogatási iránymutatások területén az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve 1. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályok (HL L 231., 1994.9.3., 1. o., 32. EGT-kiegészítés, 1994.9.3., 1. o.) (a továbbiakban: állami támogatásról szóló iránymutatások)

⁽⁴⁾ A Bizottság 2001. január 12-i 68/2001/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 10., 2001. 1.13., 20. o., módosítás: HL L 63., 2004.2.28., 20. o.); A Bizottság 2001. január 12-i 70/2001/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról (HL L 10., 2001.1.13., 33. o., módosítás: HL L 63., 2004.2.28., 22. o.); valamint a Bizottság 69/2001/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 10., 2001. 1.13., 30. o.). Ez utóbbi rendelet az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezetének helyébe lép (elfogadta a Hatóság 1996. május 15-i 54/96/COL határozatával, HL L 245., 1996.9.25., 28. o.). A 88/2002 vegyesbizottsági határozat (HL L 266., 2002.10.3., 56. oldal és 49. EGT-kiegészítés, 2002.10.3., 42. o.) és a 131/2004 vegyesbizottsági határozat (HL L 64., 2005.3.10., 67. o. és 12. EGT-kiegészítés, 2005.3.10., 49. o.) valamennyi rendeletet belefoglalta az EGT-megállapodás 15. mellékletébe (1d.–1f. szakasz).

A fentiekén kívül a Hatóság és a norvég hatóságok 2005 novemberében és decemberében és 2006 januárjában telefonon és emailben nem hivatalosan kapcsolatba léptek egymással a feldolgozási rendszerrel kapcsolatban. A Hatósághoz ezzel kapcsolatban beérkezett információkat a norvég hatóságok egységes szerkezetbe foglalták 2006. március 3-i levelükben, amelyre a norvég hatóságok 2006. március 3-án válaszoltak; ez a levél az Európai Unió norvég missziójának 2006. március 8-i levelében szerepelt és a Hatóság 2006. március 9-én vette kézhez és nyilvántartásba (dokumentumszám: 365992).

2. Az intézkedések leírása

2.1 A feldolgozási rendszer célkitűzését és igazgatását ismertető előkészítő jogalkotási munkák

Az 1998-99-es fehér könyv

A feldolgozás célját a kormány által a parlamentnek átadott, az erdőágazat értékeinek és lehetőségeinek létrehozásáról szóló fehér könyv – a továbbiakban: a fehér könyv – vázolja (St. meld. nr. 17, 1998-99 „-Verdiskapning og miljø – muligheter i skogssektoren”).

A fehér könyv célja az erdészeti erőforrások ésszerű és fenntartható felhasználására vonatkozó általános politika kidolgozása és az erdészeti ágazat nemzeti gazdasághoz és a norvég társadalom általános fejlődéséhez való hozzájárulásának növelése volt. A fehér könyv számos intézkedést javasolt e cél elérése érdekében – ezek egyike a feldolgozási rendszer volt. E tekintetben a fehér könyv öt éves rendszer létrehozását javasolta azzal a céllal, hogy értéket teremtsenek a fakészítmények és a feldolgozás ágazatában. A fehér könyv közelebbről azt írja, hogy a feldolgozási rendszer célja az értékteremtés növelése az erdészetben és a feldolgozó üzletágban, illetve az erdészeti ágazat hozzájárulásának növelése a fenntarthatóbb termelés és fogyasztás elérése érdekében ⁽⁵⁾. E célkitűzéseken belül a feldolgozási rendszer elsődleges célja i. a feldolgozás fejlesztése; ii. a fakészítmények használatának növelése; és iii. az erdészeti ágazat és a piac kapcsolatának fejlesztése a kereskedelem különböző szintjein ⁽⁶⁾. A fehér könyv szerint az új rendszer központi eleme a termékfejlesztés, a tervezés és az építézet területein jellemző új lehetőségek azonosítása, és a rendszernek elő kell készítenie a talajt ahhoz, hogy a fakészítmények vonzó építőanyagává váljanak, amelyek a jelenleginél szélesebb körben felhasználhatók ⁽⁷⁾. Végül általános szinten a fehér könyv megállapította, hogy a feldolgozásban történő értéknövelés célját Norvégián belül kell elérni ⁽⁸⁾.

Ajánlás (1998-1999) és a munkacsoport jelentése

A feldolgozási rendszer létrehozásának keretét a parlament egyik állandó bizottsága által a parlament elé terjesztett, 1999. június 3-i keltezésű ajánlás (száma: 208 (1998-1999)) ismerteti részletesen (a továbbiakban: az ajánlás). Az ajánlásban többek között az szerepel, hogy munkacsoportot kell létrehozni az új rendszer stratégiáinak, végrehajtásának és finanszírozási szükségleteinek megállapítása érdekében.

Nem sokkal később, 1999 júliusában létrehoztak egy munkacsoportot, amelyet többek között a következők képviselői alkottak: a mezőgazdasági minisztérium, a szálfa-termelők, illetve az erdőtulajdonosok szakmai szövetségei, kutatási és fejlesztési intézmények, valamint az ágazat vállalatai. A munkacsoport 2000. április 14-én jelentést tett közzé (a továbbiakban: a munkacsoport jelentése) a feldolgozási rendszer tartalmáról, felépítéséről és finanszírozásáról, valamint az ágazattal összefüggő szervezeteknek szóló együttműködési felhívás kérdéséről.

⁽⁵⁾ A fehér könyv 7.3.3. szakasza.

⁽⁶⁾ A fehér könyv 7.3.3. szakasza.

⁽⁷⁾ A fehér könyv 2.4.1. szakasza.

⁽⁸⁾ A fehér könyv 6.1.1. szakasza. A norvég ipar fontossága tekintetében a fehér könyv 6.1.1. szakasza így ír (a Hatóság angol fordítása alapján): *Az értékteremtés növelése érdekében meg kell vizsgálni a költségek csökkentésének lehetőségét a feldolgozás és az értékesítés szintjén, és növelni és fejleszteni kell a Norvégiában gyártott fakészítmények felhasználását/kihasználását.*

A munkacsoport jelentésében emlékezett a fafeldolgozási rendszer fehér könyvben említett célkitűzéseire és a fafeldolgozási rendszer szándékolt központi elemeire (a fakészítmények feldolgozásának fejlesztése; a fakészítmények használatának növelése; és az erdő és a piac közötti kapcsolat javítása a kereskedelem különböző szintjein) ⁽⁹⁾. A munkacsoport jelentése kifejti, hogy a rendszert az erdészeti ágazat és a mechanikus fafeldolgozó-ipar közötti feldolgozó láncra kell korlátozni, de ki kell terjeszteni a fafeldolgozó-ipar nyersanyag-ellátására is (pl. a minőség, a pontosság és a megbízható szállítás fejlesztése) ⁽¹⁰⁾. A munkacsoport jelentése szerint az egyik célkitűzés értelmében a fafeldolgozási rendszernek a norvég fa-erőforrásokra kell koncentrálnia, és a fejlesztéseket a norvég fafeldolgozó-iparon belül kell elérni.

A munkacsoport jelentése szerint a fafeldolgozási rendszer igazgatásának és végrehajtásának felelősségét a következők viselik: i. „Statens nærings- og distriktsutviklingsfond”, közismert nevén „SND” (amelyet 2004. január 1-jével átszervezték és „Innovasjon Norge”-nek nevezték át) és ii. a mezőgazdasági minisztérium által kinevezett, a piaci szereplők képviselőiből álló irányítócsoporthoz (a továbbiakban: irányítócsoporthoz). ⁽¹¹⁾

Az irányítócsoporthoz feladata az értéklánc használatának biztosítása; annak ellenőrzése, hogy a rendszer tevékenységei megfelelnek-e a rendszer céljainak és stratégiáinak; a stratégiák kidolgozása és konkrét tevékenységekké alakítása; az általános prioritások meghatározása (például a legfontosabb területek vagy célcsoportok tekintetében); és hozzájárulás az új stratégiai kezdeményezések és az aktív kommunikáció kidolgozásához a kezdeményezések és a kötelezettségvállalások elérése érdekében. Az irányítócsoporthoz a rendszerben részt vevő vállalkozások érdekeit is képviseli. A munkacsoport jelentése ismerteti, hogy a vállalkozások az irányítócsoporthoz keresztül központi szerepet játszanak a rendszer stratégiai fejlesztésében, így aktívan részt vesznek a kidolgozásban és a végrehajtásban. Az irányítócsoporthoz évente jelentést készít a tevékenységek végrehajtásáról és a rendszer fejlődéséről. A jelentéseket továbbítják a mezőgazdasági minisztériumnak, és azok alapján a minisztériumon belül előkészítik a költségvetést és az SND-re vonatkozó iránymutatásokat. ⁽¹²⁾

Végül a munkacsoport jelentése alapján a kezdeti szakaszban a kezdeményezések a fafeldolgozási rendszer szerinti finanszírozásból származnak, később azonban a projektekért felelősséget vállaló szereplőktől. ⁽¹³⁾ A tevékenységeket projektek formájában valósítják meg, és a projektekre irányuló javaslatokat a finanszírozás, illetve a fafeldolgozási rendszer vonatkozó célkitűzései és kritériumai alapján értékelik.

2.2 Jövedelmek és éves költségvetések

Az állami költségvetésekből kiderül, hogy a fafeldolgozási rendszert a mezőgazdasági minisztérium (2004. szeptember 30-tól mezőgazdasági és élelmiszeripari minisztérium) finanszírozza az állami költségvetés éves előirányzatain keresztül. A fafeldolgozási rendszer finanszírozásának konkrét részleteit a parlamentnek szóló kormányjavaslat állapította meg, amely tartalmazta a 2000. évi költségvetést (száma: 1 (1999-2000)): ennek 1142. fejezetében 71. tételként szerepel a fafeldolgozási rendszer finanszírozása. ⁽¹⁴⁾

⁽⁹⁾ A munkacsoport jelentésének 2.1. szakasza meghatározza az erdő alapú értékláncot (vagy az erdészeti ágazatot), amely minden szereplőre kiterjed, a farönktől a végfelhasználóig. Az „erdő” kifejezés a kínálati oldalra (erdőtulajdonosok és ezek szövetségei) és a kereskedelmi szintre (erdészeti vállalkozók, beleértve a szállítást, a fa mérését és kivágását, az erdőműveléssel kapcsolatos munkákat, a működési tervezést stb.) terjed ki. A „termelés” a fa feldolgozását jelenti a végfelhasználók számára megfelelő termékeké, de a mechanikus feldolgozási láncra összpontosítva (ideértve a fűrésztelepeken folyó hagyományos munkát, az ácsmunkákat, a további feldolgozást ajtókká, ablakokká, lépcsőké és egyéb építőipari elemékké, valamint fabútorok, faházak és kézzel készült termékek előállítását). A „piac” a végfelhasználókat jelenti, de a különböző kereskedelmi szintekre és az erdő alapú termelési rendszer egyéb szereplőire is kiterjed, például az erdészeti és az erdő alapú ipar árucikkeinek és szolgáltatásainak alvállalkozóira.

⁽¹⁰⁾ A munkacsoport jelentésének 1.4. szakasza, amely szerint a fafeldolgozási rendszer nem terjed ki a dekorációs célokat és a bioenergiát szolgáló erdőművelésre, infrastruktúrára, szállításra, területekre és erdészeti termékekre, ezekkel ugyanis a kormány egyéb intézkedései foglalkoznak.

⁽¹¹⁾ A munkacsoport jelentésének 1.5., 6.2. és 6.3. szakasza. Az irányítócsoporthoz megbízatását a mezőgazdasági minisztérium határozza meg.

⁽¹²⁾ A munkacsoport jelentésének 1.5., 6.2. és 6.3. szakasza.

⁽¹³⁾ A munkacsoport jelentésének 4.7. szakasza.

⁽¹⁴⁾ Lásd a felülvizsgált költségvetést is (száma: 61 (1999-2000)). A fafeldolgozási rendszert többféleképpen említették, többek között „Treprogrammet” és „Verdiskapningsprogrammet for tre” néven vagy az állandó bizottság parlamentnek szóló eredeti ajánlására hivatkozva (száma: 208 (1998-1999)).

A következő évek állami költségvetései 2001-re, 2002-re, 2003-ra, 2004-re és 2005-re különítettek el összegeket a fafeldolgozási rendszer számára. ⁽¹⁵⁾ Az első négy évben (2000–2003) a fafeldolgozási rendszer finanszírozását az állami költségvetés 1142. fejezetének 71. tételeként különítették el, míg az utolsó két évben (2004 és 2005) az 1149. fejezet 71. tételeként.

2005. szeptember 29-i levelükben a norvég hatóságok tájékoztatták a Hatóságot, hogy a 2000. pénzügyi évtől a 2005. pénzügyi évig az alábbiak szerint alakult a fafeldolgozási rendszer költségvetése:

1. TÁBLÁZAT

Éves költségvetés

Év	Költségvetés (millió NOK)	Jóváhagyások (millió NOK)
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,0
2003	36	39,4
2004	35	28,3
2005	33	(még nem áll rendelkezésre)
Összesen	166	—

A támogatásokat a jóváhagyás („tilsagn”) évét követő három éven belül fizették ki, miután a kedvezményezett befejezte a projektet. Amennyiben az egyik év költségvetését nem használták fel teljesen, a fennmaradó összeget átvihették a következő évre. Ezért a jóváhagyott teljes összeg magasabb lehet, mint az ugyanazon évre vonatkozó költségvetési összeg.

Társfinanszírozás

A fafeldolgozási rendszer projekteknek szóló támogatásainak feltétele, hogy a kedvezményezett is járuljon hozzá a projekthez finanszírozás és munkaerő formájában ⁽¹⁶⁾. A társfinanszírozásnak nincs általános minimális követelménye; mértéke a projekt célkitűzéseitől és jellegétől függ. A norvég hatóságok azonban kijelentették, hogy mivel a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatás intenzitása megfelel az állami támogatásról szóló iránymutatásokban megállapított támogatási intenzitásnak – amely a norvég hatóságok által készített táblázat szerint a támogatható költségek legfeljebb 75 %-át jelenti –, a társfinanszírozást a fennmaradó százalék jelenti. A fafeldolgozási rendszer azonban teljes mértékben is finanszírozhat projekteket, különösen az általános faágazatot érintőket, amennyiben (a norvég hatóságok szerint) az intézkedés nem tulajdonítható egyes vállalkozásoknak és eredményeképpen csak egy vállalkozás jut szerény nyereséghez. A norvég hatóságok szerint ennek egyik példája a Norsk Treteknisk Instituttnek nyújtott 125 000 NOK támogatás a belső használatú gyalult lapok termékfejlesztését szolgáló projekt céljára. A norvég hatóságok véleménye szerint az eredmények a tagvállalatok számára hozzáférhetők, de a Norsk Treteknisk Institutt információinak nagy része egyébként is hozzáférhető a könyvtárán keresztül.

A norvég hatóságok jelezték, hogy a projektek tárfinanszírozásban részesültek ugyan, de a tevékenységekre/projektekre nyilvánvalóan nem került volna sor, ha a fafeldolgozási rendszer nem nyújt támogatást. A fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatások éppen azt célozzák, hogy azok a szereplők, akik a fafeldolgozási rendszer célkitűzéseit szolgáló projekteken dolgozhatnak, maguk is hozzájáruljanak a projektekhez és erőforrásokat biztosítsanak. ⁽¹⁷⁾

⁽¹⁵⁾ 2001: 1 (2000-2001) és a felülvizsgált költségvetés (84 (2000-2001)); 2002: 1 (2001-2002) és a felülvizsgált költségvetés (4 (2001-2002)); 2003: 1 (2002-2003) és a felülvizsgált költségvetés (65 (2002-2003)); 2004: 1 (2003-2004) és a felülvizsgált költségvetés (63); 2005: 1 (2004-2005) és a felülvizsgált költségvetés (65 (2004-2005)).

⁽¹⁶⁾ A munkacsoport jelentésének 1.4. és 7.1. szakasza.

⁽¹⁷⁾ A munkacsoport jelentésének 7.1. szakasza. Lásd a munkacsoport jelentése 7.2. szakaszának 3. pontját és a 4.7. szakasz harmadik bekezdését is, amely szerint a fafeldolgozási rendszerből származó finanszírozásnak ösztönzőerőként kell működnie a projektek érdekében.

2.3 A ffeldolgozási rendszer kedvezményezettjei

A munkacsoport jelentése szerint a ffeldolgozási rendszerrel a rendszer stratégiájához és munkaterületeihez tartozó és a fokozott értékteremtéshez hozzájáruló, konkrét projektekkel rendelkező vállalatokat és egyéb szereplőket kell megcélózni. ⁽¹⁸⁾

A norvég hatóságok jelezték továbbá, hogy a ffeldolgozási rendszer nyitva áll minden vonatkozó iparág („mechanikus fa alapú iparágak és egy sor vállalat”) és azon iparágak előtt, amelyek hozzájárulhatnak a ffeldolgozási rendszer céljainak eléréséhez: ilyenek például a fa más anyagokkal való kombinált felhasználását vizsgáló iparágak. E paramétereken belül a rendszer nyitva áll magánszemélyek, vállalatok, hatóságok, szervezetek, kutatási és oktatási intézmények előtt, függetlenül attól, hogy melyik országban van a székhelyük.

A norvég hatóságok két listát adtak át a Hatóságnak a ffeldolgozási rendszer értelmében odaítélt összegekről. Az első lista a kedvezményezetteknek 2000 és 2004 között jóváhagyással odaítélt összegeket tekinti át („A támogatások 1. áttekintő listája”). A második lista is tartalmazza a 2000–2004-ben adott jóváhagyásokat, de további részleteket is tartalmaz, például a törölt összegeket és a kedvezményezetteknek ténylegesen kifizetett összegeket („A támogatások 2. áttekintő listája”).

2.4 Támogatható költségek és intenzitás

Általános helyzet

A norvég hatóságok általánosságban elmondták, hogy a ffeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatások megfeleltek az állami támogatásról szóló iránymutatásoknak – például a kutatási és fejlesztési támogatásról szóló 14. fejezetnek és a regionális támogatásról szóló 25. fejezetnek – és a kis- és középvállalkozásokkal (a továbbiakban: kis-és középvállalkozásokról szóló csoportmentességi rendelet) és a képzési támogatással (a továbbiakban: képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendelet) kapcsolatos csoportmentességeknek, kivéve ha az állami támogatásokról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezete vagy a *de minimis* támogatásról szóló rendelet (a továbbiakban: a *de minimis* rendelet) értelmében *de minimis* támogatásnak minősülnének. ⁽¹⁹⁾

A norvég hatóságok szerint a ffeldolgozási rendszer nem finanszíroz „állésközbe vagy nem anyagi javakba történő befektetést és egyszerű napi műveleteket”, de „finanszírozhat kompetencia- és hálózatépítéshez kapcsolódó tanácsadói szolgáltatásokat, termék- és folyamatfejlesztést stb.”. E tekintetben a munkacsoport jelentése alapján „A ffeldolgozási rendszer finanszíroz »lány« befektetéseket, vagyis képességfejlesztést, hálózatépítést, termék- és folyamatfejlesztést (kivéve a gépeket), kommunikációs megoldásokat, beleértve az IT-infrastruktúrát is (de a gépeket nem), piacfejlesztést és más hasonlókát.” A rendszer általában nem támogatja a fizikai befektetéseket. ⁽²⁰⁾

Támogatható költségek

A támogatható költségek tekintetében a norvég hatóságok közölték, hogy a ffeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatásokat olyan támogatható projekteknek adják, amelyek „... hozzájárulnak a program stratégiáira és munkaterületeire vonatkozó célok eléréséhez” és amelyek ösztönzik az újítást. A munkacsoport jelentése szerint a ffeldolgozási rendszer célkitűzéseinek eléréséhez az alábbi három stratégiát kell használni. A stratégiákat az alattuk ismertetett tevékenységekkel kell végrehajtani. ⁽²¹⁾ Az ilyen tevékenységek költségei tehát támogathatók a ffeldolgozási rendszer értelmében.

- i. Profilkészítésre és kommunikációra vonatkozó stratégia (vagyis az értéklánc létrehozása iránti elkötelezettség és szándék kialakítása, kompetencia, munkaerő és tőke vonzása, az erdészet és a famunka átláthatóságának és aktív profil építésének növelése, a fa mint anyag előnyeinek kiemelése és az információk terjesztése).

A stratégia végrehajtását szolgáló intézkedések közé tartoznak az erdészeti/faipari üzletágat pozitív színben feltüntető kampányok, a fával kapcsolatos információk terjesztése a faiparral foglalkozó

⁽¹⁸⁾ A munkacsoport jelentésének 4.6. szakasza.

⁽¹⁹⁾ 68/2001 rendelet (a képzési támogatásról), 70/2001 rendelet (a kis- és középvállalkozásokról) és 69/2001 rendelet (a *de minimis* támogatásról). A *de minimis* rendelet az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezetének helyébe lépett. A rendeletekre és az állami támogatásokról szóló iránymutatások 12. fejezetére vonatkozó hivatkozásokat lásd a 4. lágjegyzetben.

⁽²⁰⁾ A Hatóság angol fordítása alapján a munkacsoport jelentése 7.2. szakaszának második pontjáról. A norvég hatóságok hozzátették, hogy „Ezeket az elveket betartották és a kedvezményezettekkel is közölték.”

⁽²¹⁾ A munkacsoport jelentésének 4.1.–4.4. és 5. szakasza.

formatervezési/építészeti folyóiratokban és információszolgáltatás a szakmai felhasználóknak, az egyetemeknek és oktatási intézményeknek és a fogyasztóknak. Ilyen intézkedés még a fáról szóló, általános információs forrásként szolgáló internetes portál és hálózat létrehozása az értéklánc egészén végigvonuló információk érdekében, valamint találkozóhelyek létrehozása nemzeti és regionális szinten a kutatási és fejlesztési csoportok, az építésszek, a formatervezők, az informatikai csoportok, a trendkutatók, az újítók, a befektetők, stb. számára.

- ii. *Termékfejlesztésre és újításokra vonatkozó stratégia (az újításhoz és az új termékekhez hozzájáruló új lehetőségek, elképzelések és kezdeményezések megvalósítása).*

Az intézkedések közé tartoznak a strukturális fejlesztési programok, a kis vállalatokat megcélzó üzleti fórumok létrehozása, a különböző oktatási intézményekhez kapcsolódó újítási projektek, formatervezési/építészeti versenyek, új termékek kifejlesztése az új piaci szegmensekben (például a szabadidős tevékenységek piaca; a közterületek létesítményei/infrastruktúrája; fatermékek az egészségügyben stb.) és az értékláncban belüli nyereségre összpontosító fejlesztési projektek (például nyersanyagok, melléktermékek, fatermeskedelem és elektronikus kereskedelem). További intézkedés az újdonságok és újítások kifejlesztését célzó fórum és struktúrák, az újítást célzó diákprojektek és építészeti és formatervezési versenyek a különféle faanyagok használatának növelése érdekében.

- iii. *Együttműködésre és hatékonyságra vonatkozó stratégia (az árucikkek és folyamatok értékláncban történő irányításának javítása, a költséghatékonyság, az értékteremtés és a nyereségesség növelése és a humán erőforrások és az infrastruktúra optimális használata).*

Az intézkedések közé tartozik az integrált logisztikai rendszer kidolgozása az árucikkek forgalmazásának időzítése és a termékek minőségének és árának javítása érdekében, az értékesítési/forgalmazási szint takarékoságát célzó információs technológia és informatikai rendszerek kidolgozása az értéklánc egészére kiterjedő kommunikáció és a minőségfejlesztés érdekében. További intézkedések: versenyek, az integrált informatikai rendszer kidolgozásával kapcsolatos előkészítő vizsgálatok és az értéklánc árucikkeivel kapcsolatos információk digitalizálása, kompetenciaprogramok az értékteremtés költséghatékonyságáról, valamint az erdészet, a faipar és a kereskedelem nyereségének növelését célzó intézkedések.

A kutatás és fejlesztés tekintetében a norvég hatóságok közölték, hogy mivel a fafeldolgozási rendszer alapjául szolgáló dokumentumok nem állapítják meg a kutatási és fejlesztési projektek támogathatóságának feltételeit, az ügyek kezelői egyenként vizsgálták meg az ügyeket a pályázók projektleírása és az állami támogatásról szóló iránymutatások 14. fejezete alapján. E tekintetben a norvég hatóságok közölték, hogy a támogatható költségek közé tartoznak a személyzeti költségek (kutatók, technikusok & kisegítő személyzet, akik kizárólag a kutatási és fejlesztési tevékenységben működnek közre), eszközök, berendezések, munkaterület és épületek (amelyeket tartósan és kizárólag a kutatási és fejlesztési tevékenységhez használnak); tanácsadói segítségnyújtás és kapcsolódó szolgáltatások (amelyeket kizárólag a kutatási és fejlesztési tevékenységhez használnak) és a kutatási és fejlesztési tevékenységgel közvetlenül összefüggő igazgatás. Egyéb támogatható költségek a működési kiadások: anyagok, eszközök és a kutatási és fejlesztési tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó termékek.

A támogatás intenzitása

A norvég hatóságok közölték, hogy „Amennyiben tanácsadói szolgáltatás részesül támogatásban, a maximális intenzitás a támogatható költségek 50 %-a, míg a fejlesztési projekteket (K&F) a támogatható költségek 35/25 %-áig finanszírozzák, a kedvezményezett méretétől függően.” A hatóságok később hozzátették, hogy amennyiben a projektek finanszírozása vállalkozásokat érint, a támogatási intenzitás 50 %, és hogy a támogatások csak az általános és közös célt szolgáló projektek esetében haladták meg az 50 %-ot, amely esetben a norvég hatóságok megítélése szerint a támogatás nem minősül az EGT-megállapodás 61. cikke szerinti jogszerűtlen állami támogatásnak, vagy az összeg *de minimis*nek minősül. A norvég hatóságok azonban (a társfinanszírozás kapcsán) 75 %-os maximális támogatási intenzitást is említettek, de nem kötötték konkrét iránymutatásokhoz. ⁽²²⁾

A norvég hatóságok fenntartották, hogy a fafeldolgozási rendszer szerinti támogatásokat az alábbi (a Hatóság által lefordított) táblázatban említett plafonok alapján hajtották végre; a norvég hatóságok szerint a táblázat a korábban ismertetett és jóváhagyott rendszereket tekinti át.

⁽²²⁾ Lásd a fenti 2.2. szakaszt.

3. MELLÉKLET

Áttekintés – a ffeldolgozási rendszerre alkalmazandó finanszírozási arányok

Az Innovation Norway által igazgatott rendszerek maximális finanszírozási arányai – a vállalkozások mérete és a támogatási területek

- () azt jelzi, hogy a rendszer csak kivételesen kapcsolódik a megadott célokhoz és/vagy vállalkozásokhoz
- A *de minimis* támogatásra vonatkozó szabályok alapján valamennyi rendszer szerint legfeljebb 100 000 EUR támogatás nyújtható

Intézkedés – Rendszer	Tárgy	KKV-k (<250 alkalmazott és még két kritérium)		Nagy vállalkozások
		Kisvállalkozások (<50 alkalmazott és még két kritérium)	Középvállalkozások (<250 alkalmazott és még két kritérium)	
Az egész országra kiterjedő újítási rendszer	Befektetések	15 %	7,5 %	0
	Lágy támogatás	50 %		0
	Képzési támogatás (egyelőre a LI-ből nem adható)	(Konkrét/általános – 35 %/70 %)		(Konkrét/általános – 25 %/50 %)
	K&F: – Fejlesztési tevékenységek a kereskedelmi forgalomba hozatal céljából Technikai előkészítő vizsgálatok – (Egyéni kutatás, Technikai előkészítő vizsgálatok)	35 % 75 % (60 %/75 %)	25 % 50 % (50 %/75 %)	
OFU/IFU	K&F: – Fejlesztési tevékenységek a kereskedelmi forgalomba hozatal céljából Technikai előkészítő vizsgálatok – (Egyéni kutatás, Technikai előkészítő vizsgálatok)	35 % (regionális terület + 5 %) 75 % (60 %/75 %)	25 % (regionális terület + 5 %) 50 % (50 %/75 %)	
	A megyei önkormányzatok támogatása a regionális fejlesztés érdekében	Befektetések: – A zóna B C	30 % 25 % 20 % (25 %) (*)	25 % 20 % 10 % (15 %)
		Lágy támogatás	50 %	
Képzési támogatás		Konkrét/általános – 40 %/75 %		Konkrét/általános – 30 %/55 %
	K&F: – Fejlesztési tevékenységek a kereskedelmi forgalomba hozatal céljából Technikai előkészítő vizsgálatok – (Egyéni kutatás, Technikai előkészítő vizsgálatok)	40 % 75 % (65 %/75 %)	30 % 55 % (55 %/75 %)	

Intézkedés – Rendszer	Tárgy	KKV-k (<250 alkalmazott és még két kritérium)		Nagy vállalkozások
		Kisvállalkozások (<50 alkalmazott és még két kritérium)	Középvállalkozások (<250 alkalmazott és még két kritérium)	
Átszervezések és új fejlesztések	Befektetések:			0
	– A regionális területen kívül	15 %	7,5 %	
	– A regionális területen belül	A zóna: 30 %, B: 25 % és C: 20 % (25 %) (**)		A zóna: 25 %, B: 20 % és C: 10 % (15 %)
	Lágy támogatás			
	– A regionális területen kívül	50 %		
	– A regionális területen belül	50 %		
	Képzési támogatás:			
	– A regionális területen kívül	Konkrét/általános – 35%/70 %		Konkrét/általános – 25%/50 %
	– A regionális területen belül	Konkrét/általános – 40%/75 %		Konkrét/általános – 30%/55 %
	K&F:			
	<i>A regionális területen kívül:</i>			
	– Fejlesztési tevékenységek a kereskedelmi forgalomba hozatal céljából	35 %		25 %
	Technikai előkészítő vizsgálatok	75 %		50 %
	– (Egyéni kutatás, Technikai előkészítő vizsgálatok)	(60 %/75 %)		(50 %/75 %)
	<i>A regionális területen belül:</i>			
	– Fejlesztési tevékenységek a kereskedelmi forgalomba hozatal céljából	40 %		30 %
	Technikai előkészítő vizsgálatok (Egyéni kutatás,	75 %		55 %
	– Technikai előkészítő vizsgálatok)	(65 %/75 %)		(55 %/75 %)
Támogatás	<i>De minimis</i> támogatás	Maximum 400 000 NOK (egyres esetekben több is lehet, de legfeljebb 100 000 EUR)		

(*) Legfeljebb 25/15 % használható fel olyan intézkedésekre, amelyek várhatóan jelentős hatással járnak körzetpolitikai szempontból. Vest-Agder, Rogaland és Hordaland megyében a támogatási küszöb nem haladhatja meg a 20/10 %-ot.

(**) Legfeljebb 25/15 % használható fel olyan intézkedésekre, amelyek várhatóan jelentős hatással járnak regionális szempontból. Vest-Agder, Rogaland és Hordaland megyében a támogatási küszöb nem haladhatja meg a 20/10 %-ot.

A „zónákra” való utalás a Norvégia regionális támogatási térképéről szóló hatósági határozatnak megfelelően regionális támogatásra jogosult területeket jelenti. ⁽²³⁾

2.5 De minimis támogatás

A *de minimis* támogatás tekintetében a norvég hatóságok benyújtották azon vállalkozások listáját, amelyek a hatóságok véleménye szerint *de minimis*nek minősülő támogatásban részesültek (a továbbiakban: *de minimis* lista). Ezzel kapcsolatban a norvég hatóságok közölték, hogy a hatóságok jóváhagyásának („tilsagn”) időpontja határozza meg, hogy az adott támogatásra az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12., a *de minimis* szabályról szóló fejezete vagy az azt követő *de minimis* rendelet alkalmazandó-e. Ezenkívül a hatóságok elmagyarázták, hogy *de minimis* támogatás nyújtása esetén a kedvezményezettnek szóló jóváhagyási levélben közlik a *de minimis* küszöböt és a határidőket, valamint a kedvezményezett azon kötelezettségét, hogy tájékoztatnia kell a hatóságot minden olyan támogatásról, amelyet más forrásból, a támogatás jóváhagyásától számított három éven belül kap. ⁽²⁴⁾

2.6 A rendszer kezdete és időtartama

A norvég hatóságok közlése szerint a feldolgozási rendszer 2000. július 1-jén lépett működésbe (ettől az időponttól fogadták a támogatás iránti kérelmeket) és öt évig marad érvényben. ⁽²⁵⁾ Ezt az 1 (2000–2001) számú állami költségvetésre irányuló javaslat észrevétele is jelzi, amely szerint a feldolgozási rendszer 2000 második negyedében lépett hatályba.

2.7 Fatermékek kereskedelme

A kormány által a parlamentnek átadott, az erdőgazat értékeinek és lehetőségeinek létrehozásáról szóló fehér könyv szerint Norvégia fatermékeket exportál az EU-ba. E tekintetben a fehér könyv 4.3. szakasza kifejezetten kimondja, hogy „Norvégia a nagykereskedelmi fa- és papírtérmékek mintegy 85-90 %-át és a szálfatermékek mintegy 35 %-át exportálja. Az EU-országokba történő szállítás az összes export 70, illetve 90 %-át jelenti. Az EU erdészeti termék exportját befolyásoló EU-n belüli stratégiák vagy politikai beavatkozások súlyos következményekkel járhatnak a norvég erdészeti ágazatra.” ⁽²⁶⁾ Ezenkívül az Eurostat statisztikái szerint az EU-ban nagy mértékben kereskednek fatermékekkel. ⁽²⁷⁾ Végül a norvég statisztikai hivatal („Statistisk sentralbyrå”) statisztikai szerint Norvégia jelentős mennyiségű szálát, feldolgozott fát és faterméket („Tømmer, trelast og kork...”) importál az EU-ból Norvégiába. ⁽²⁸⁾

⁽²³⁾ A Hatóság 1999. december 16-i 327/99/COL határozata a támogatott területekről és a támogatás mértékéről (Norvégia).

⁽²⁴⁾ A bejelentési kötelezettséget a következőképpen fogalmazzák meg: „EŔS-regelverket – opplysningsplikt: Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig stŕtte. Ved eventuelle nye sŕknader om offentlig stŕtte (uansett stŕttekilde) har stŕtemottaker plikt til ŕ opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 ŕr fra tilsgnningstidspunktet. Stŕtemottakeren ml ikke motta mer enn til sammen 100 000 EUR (ca. kr 815 000,-) i stŕtte etter reglene for bagatellmessig stŕtte over et tidsrom pl 3 ŕr.”

⁽²⁵⁾ A munkacsoport jelentése is kimondja, hogy a feldolgozási rendszer 2000 második negyedétől működik és öt évig marad érvényben.

⁽²⁶⁾ A következő idézet Hatóság által készített fordítása: „Norge eksporterer ca 85-90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjŕr henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan plvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne fl store konsekvenser for den norske skogsektoren.”

⁽²⁷⁾ Az EUROSTAT 1999 és 2004 közötti, a finomított fa és a szálfa különböző változatainak EU-n belüli importjáról és exportjáról szóló statisztikái (amelyek ezer köbméterben vagy tonnában fejezik ki a mennyiséget) szerint az EU-ban nagy mértékű fatermék-kereskedelem zajlik. A vonatkozó statisztikák a következők: i. a gömbfa EU-25-ök importja és exportja; „erdŕzet51 táblázat” ii. a facellulóz, a papír és a karton EU-25-ön belüli importja; „erdŕzet62 táblázat” iii. a facellulóz EU-25-ön belüli exportja; „erdŕzet62 táblázat” iv. a fŕrészáru és a fa alapanyagú lemezek EU-25-ön belüli importja; „erdŕzet61 táblázat”; és v. a fŕrészáru EU-n belüli exportja; „erdŕzet61 táblázat”. A statisztikák megtekinthetők a <http://europa.eu.int/comm/eurostat> weboldalon vagy az EUROSTAT-nak a weboldalon keresztülírt e-mail segítségével.

⁽²⁸⁾ Lásd a <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml> weboldalt, amelyen a 15., „Kereskedelem a kiválasztott országokkal kétjegyű SITC használatával. 2006. január-március. Milliő korona” című táblázat látható.

II. ÉRTÉKELÉS

1. Az állami támogatás fennállása

A Hatóság először is úgy ítéli meg, hogy a feldolgozási rendszer az EGT-megállapodás hatálya alá tartozik. Ezt a véleményét arra alapozza, hogy az EGT-megállapodás 8. cikkének (3) bekezdése alapján az EGT-megállapodás alkalmazandó a harmonizált áruazonosítási és kódrendszer 25-97. fejezetében felsorolt termékekre, valamint hogy az említett rendszer 44. fejezete a fával és a fa árucikkkel foglalkozik. Mivel a feldolgozási rendszer a fakészítményeket feldolgozó üzletágnak és a kapcsolódó faiparnak nyújt támogatást, a Hatóság véleménye szerint a rendszer az EGT-megállapodás hatálya alá tartozik.

1.1 Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás

Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy: „Ha e megállapodás másként nem rendelkezik, összeegyeztethetetlen az e megállapodásban foglaltak érvényesülésével az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a szerződő felek közötti kereskedelmet.”

Az intézkedés akkor minősül az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, ha az alábbi négy kritérium mindegyikét teljesíti: Az intézkedés i. a szokásos üzletmenet során nem elérhető gazdasági előnyt biztosít a kedvezményezettnek; ii. az előnyt az állam vagy állami erőforrások biztosítják és iii. szelektív, mert bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását előnyben részesíti; és iv. az intézkedés torzítja a versenyt és hatással van a szerződő felek közötti kereskedelemre. Az alábbiakban megvizsgáljuk, hogy a négy kritérium mindegyike teljesül-e ebben az esetben.

1.2 Gazdasági előny

Az intézkedés i. a szokásos üzletmenet során nem elérhető gazdasági előnyt biztosít a kedvezményezettnek.

A feldolgozási rendszer keretében a norvég hatóságok pénzügyi támogatást nyújtanak a rendszer célkitűzéseikhez hozzájárulni képes vállalatoknak, hatóságoknak, szervezeteknek stb. Az ilyen támogatásban részesülő vállalkozások a szokásos üzletmenet során nem elérhető gazdasági előnyhöz, vagyis támogathoz jutnak.

1.3 Állami források fennállása

Az előnyt az állam vagy állami erőforrások biztosítják.

A feldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatásokat a mezőgazdasági minisztérium (2004. szeptember 30-tól mezőgazdasági és élelmiszeripari minisztérium), tehát az állam finanszírozza.

1.4 Bizonyos vállalkozások vagy bizonyos termékek előállításának előnyben részesítése

Állami támogatás esetén az intézkedés bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását előnyben részesíti.

Az állami költségvetéshez és a feldolgozási rendszer létrehozásához vezető különböző jogalkotási előkészítő munkák (a fehér könyv, az ajánlás és a munkacsoport ajánlása) alapján a rendszer célja az értéknövelés i. a feldolgozó üzletágban; és ii. az erdő és a piac (beleértve a feldolgozó ipar nyersanyagokkal való ellátását) közötti kapcsolatban a kereskedelem különböző szintjein, valamint általános cél a fakészítmények tényleges felhasználásának növelése.

A fafeldolgozási rendszer tehát csak akkor nyújt támogatást, ha az hasznos a fafeldolgozó iparnak és a kapcsolódó faiparnak, valamint az ilyen iparágak nyersanyaggal való ellátásának. A fafeldolgozó rendszer tehát a faipari vállalkozásokat részesíti előnyben, vagyis szelektív jellegű. E tekintetben az Európai Bíróság úgy ítélte meg, hogy az intézkedés akkor is lehet szelektív, ha egy teljes ágazatra (azok vállalkozásaira) kiterjed. ⁽²⁹⁾

Megjegyzendő, hogy noha a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatásokban más iparágak vállalkozásai is részesülhetnek (például ha az iparágak a fa más anyagokkal való kombinált felhasználását vizsgálják), ez a lehetőség csak azon iparágak előtt áll nyitva, amelyek hozzájárulhatnak a fafeldolgozási rendszernek a fafeldolgozó ipar értéknövelésére irányuló általános céljához. Ezért a Hatóság megítélése szerint végső soron ez a lehetőség is a fafeldolgozó ipar és a kapcsolódó faipar vállalkozásainak kedvez.

1.5 A verseny torzítása és a szerződő felek közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

Az intézkedés torzítja a versenyt és hatással van a szerződő felek közötti kereskedelemre.

A fafeldolgozási rendszer keretében a norvég hatóságok a fafeldolgozó (és kapcsolódó) iparágakban működő vállalkozásokat támogatták. Ezenkívül a norvég ipar a nagykereskedelmi szállfa- és finomított fatermékek nagy részét (akár 90 %-át) olyan EGT-országoknak exportálja, ahol nagy mértékben kereskednek fatermékekkel. Norvégia szálát, feldolgozott fát és fatermékeket importál az EU-ból. Ilyen körülmények között a fafeldolgozási rendszer értelmében a vállalkozásoknak nyújtott támogatás megerősíti a kedvezményezettek helyzetét a Norvégiában vagy más EGT-államokban működő és a fafeldolgozó (és kapcsolódó) iparágakban versenyző vállalkozásokkal szemben. Továbbá mivel a fa csak az építőipar egyik nyersanyaga, a fafeldolgozási rendszer értelmében az építési vállalatoknak nyújtott támogatás megerősíti a kedvezményezettek helyzetét az építőiparban versenyző egyéb vállalkozásokhoz képest. ⁽³⁰⁾

Ennek alapján a Hatóság megítélése szerint a vállalkozásoknak a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott pénzügyi támogatás torzítja a versenyt és hatással van a kereskedelemre.

1.6 Következtetés

A fentiek fényében a Hatóság előzetes következtetése szerint a fafeldolgozási rendszer teljesíti az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdését, ezért állami támogatással jár. Továbbá a Hatóság véleménye szerint mivel a fafeldolgozási rendszer alapján további végrehajtási intézkedések nélkül részesülhetnek egyedi támogatásban a jogi aktusban általánosan és elvontan meghatározott vállalkozások, a fafeldolgozási rendszer a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 1. cikkének d) pontja szerinti támogatási rendszernek minősül.

2 A támogatás összeegyeztethetősége

Mivel a Hatóság előzetes következtetése szerint a fafeldolgozási rendszer teljesíti az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdését és ezért állami támogatással jár, meg kell vizsgálni, hogy a fafeldolgozási rendszer összeegyeztethető-e az EGT-Megállapodás működésével az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) vagy (3) bekezdése értelmében.

2.1 Összeegyeztethetőség az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) bekezdésével

Úgy tűnik, hogy ebben az esetben az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) bekezdése szerinti kivételek egyike sem alkalmazandó, mert a fafeldolgozási rendszer nem a rendelkezésekben felsorolt célkitűzéseket állapítja meg.

⁽²⁹⁾ C-75/97 ügy, Belgium kontra Bizottság [1999] EBHT I-3671, (33) bekezdés, C-66/02 ügy, Olaszország kontra Bizottság, 2005. december 15., még nem tették közzé, (95) bekezdés, E-5/04, E-6/04 és E-7/04 egyesített ügyek, Fesil és Finn-fjord, PIL és mások, és a Norvég Királyság kontra EFTA Felügyeleti Hatóság [2005] Az EFTA-Bíróság jelentése, 121. oldal, (77)-(79) bekezdés.

⁽³⁰⁾ E tekintetben lásd a 730/79 ügyet, Philip Morris kontra Bizottság [1989] EBHT 2671: a (11) bekezdés szerint „Amennyiben az állami pénzügyi támogatás megerősíti valamely vállalkozás helyzetét a Közösségen belüli kereskedelemben versenyző egyéb vállalkozásokhoz képest, a támogatás az utóbbiakat érintőnek minősül.”

2.2 Összeegyeztethetőség az EGT-megállapodás 61. cikkének (3) bekezdésével

Az állami támogatás akkor minősül az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének értelmében, ha célja az olyan területek gazdasági fejlesztése, ahol szokatlanul alacsony az életszínvonal és súlyos az alulfoglalkoztatottság. Mivel azonban a norvég regionális támogatási térkép nem határoz meg ilyen területet, ez a rendelkezés nem alkalmazandó. ⁽³¹⁾

Az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett kivétel sem alkalmazandó, mert a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott állami támogatás nem egy jelentős, közös európai érdekű projekt megvalósítását vagy a norvég gazdaság súlyos problémájának orvoslását célozza.

Alkalmazható azonban az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjában említett kivétel, amely szerint az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amennyiben megkönnyíti bizonyos gazdasági tevékenységek vagy területek fejlesztését, és nem jár a közös érdeket aláásó mértékű káros hatással a kereskedelem körülményeire.

Regionális támogatás

A vállalkozások akkor jogosultak az e rendelkezés szerinti támogatásra, ha a fent említett norvég regionális támogatási térkép által meghatározott régiókban működnek, és teljesülnek az állami támogatásról szóló iránymutatások 25. fejezetében megállapított feltételek. A fafeldolgozási rendszert létrehozó dokumentumok (pl. az állami költségvetések, a fehér könyv, a munkacsoport jelentése stb.) rendelkezései azonban nem említik sem Norvégia regionális támogatási térképét, sem az állami támogatásról szóló iránymutatások 25. fejezetében megállapított feltételeket.

A norvég hatóságok azonban közölték, hogy a fafeldolgozási rendszert (a gyakorlatban) a „3. melléklet: Áttekintés – a fafeldolgozási rendszerre alkalmazandó finanszírozási arányok” című (a „Tények” fejezet I. részének 2.4. szakaszában található) táblázatban említett (regionális támogatási) plafonok alapján hajtották végre. A Hatóság ugyanakkor megállapítja, hogy e táblázat nem tartalmaz kiegészítő információt a plafonok alkalmazásáról, például a támogatható költségek ismertetéséről. A Hatóság ezért nincs meggyőződve arról, hogy a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatások megfelelnek az állami támogatásról szóló iránymutatások 25., regionális támogatásról szóló fejezetének és összeegyeztethetők vele.

Kutatási és fejlesztési támogatás az állami támogatásról szóló iránymutatások 14. fejezetében

Az állami támogatásról szóló iránymutatások 14. fejezete szerint a vállalkozásoknak nyújtott kutatási és fejlesztési támogatás összeegyeztethetőnek minősül az EGT-megállapodás működésével az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján. A 14. fejezet meghatározza a kutatás és a fejlesztés különböző fajtáit – „alapvető kutatás”, „ipari kutatás” és „kísérleti fejlesztési projektek” –, illetve a támogatások intenzitását.

A fafeldolgozási rendszert létrehozó és végrehajtó dokumentumok azonban nem tartalmaznak meghatározásokat vagy követelményeket a támogatható kutatás és fejlesztés típusára vonatkozóan, nem ismertetik a támogathatónak minősülő költségeket, és nem állapítják meg a maximális támogatás mértékét.

A norvég hatóságok közölték, hogy a kutatási és fejlesztési támogatást (a gyakorlatban) az állami támogatásról szóló iránymutatások 14. fejezetében megállapított szabályoknak megfelelően ítélték oda, és hogy a kutatási és fejlesztési projekteket a támogatható költségek 35-25 %-áig finanszírozzák, a kedvezményezett méretétől függően. A norvég hatóságok azonban más támogatási intenzitást is említettek: 50 %, ha a finanszírozást vállalkozások kapják; és 100 %, ha az összeg nem minősül támogatásnak, mert a tevékenység nem tulajdonítható egyéni vállalkozásoknak vagy *de minimis*nek minősül. ⁽³²⁾ Ezenkívül a társfinanszírozás tekintetében a norvég hatóságok 75 %-os maximális támogatási intenzitást említettek.

⁽³¹⁾ A Hatóság 1999. december 16-i 327/99/COL határozata a támogatott területekről és a támogatás mértékéről (Norvégia).

⁽³²⁾ Lásd a 2.4. és 2.2. szakaszt.

A norvég hatóságok szerint támogatható költségnek minősülnek a személyzeti költségek, az eszközök, a berendezések, a munkahelyek és az épületek stb. Míg ezek a költségek az állami támogatásról szóló iránymutatások 14.6. fejezete szerint támogathatók, a Hatóság emlékeztet arra, hogy a feldolgozási rendszer támogatásaival egy sor más program költségei is támogathatók: kampányok, információterjesztés, internetes portálok és hálózatok létrehozása, speciális csoportok találkozóhelyei, az értékteremtést célzó projektek kidolgozása és logisztikai és digitalizálási rendszerek.

A fentiek alapján a Hatóság nincs meggyőződve róla, hogy a feldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatás megfelel az állami támogatásról szóló iránymutatások 14., kutatásról és fejlesztésről szóló fejezetének.

A KKV-król és a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendeleteknek való megfelelés

A KKV-król és/vagy a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendeleteknek megfelelően nyújtott támogatás akkor minősül az EGT-megállapodás működésének megfelelőnek, és akkor mentesül a bejelentési követelmény alól, ha a rendszer teljesíti a vonatkozó csoportmentességi rendelet feltételeit és kifejezetten utal a rendeletre (idézi a címét és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, ma az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel adatait).⁽³³⁾

Azonban sem az állami költségvetések, sem a munkacsoport jelentése, sem a feldolgozási rendszerre vonatkozó egyéb jogalkotási előkészítő munkák nem tartalmaznak utalást a KKV-król vagy a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendelet alkalmazására. Ezenkívül a Hatóság nem kapott az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteendő információt a norvég hatóságoktól csoportmentességi rendeletek alkalmazásáról.

Ennek alapján a Hatóság előzetes véleménye szerint a norvég hatóságok a feldolgozási rendszer tekintetében nem feleltek meg a csoportmentességi rendeletek formai követelményeinek.

Összeegyeztethetőség közvetlenül az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint a csoportmentességi rendeletek alapelvei alapján

A Hatóság közvetlenül az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint, a KKV-król és a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendeletekben megállapított alapelvek fényében megvizsgálhatja a feldolgozási rendszert, hogy megállapítsa, a rendszer összeegyeztethetőnek minősül-e az EGT-megállapodás működésével.

Azonban sem az állami költségvetések, sem a feldolgozási rendszerre vonatkozó egyéb jogalkotási előkészítő munkák nem rendelkeznek úgy, hogy a támogatást KKV-nak minősülő vállalatoknak kell nyújtani, és nem határozzák meg ezt a kifejezést. Arról sem rendelkeznek, hogy a támogatást képzési támogatásnak kell nyújtani, és nem határozzák meg ezt a kifejezést.

A norvég hatóságok azonban közölték, hogy a feldolgozási rendszert (a gyakorlatban) a „3. melléklet: Áttekintés – a feldolgozási rendszerre alkalmazandó finanszírozási arányok” című (a „Tények” fejezet I. részének 2.4. szakaszában található) táblázatban említett plafonok alapján hajtották végre. Ugyanakkor e táblázat nem tartalmaz kiegészítő információt a plafonok alkalmazásáról, például a támogatható költségek ismertetéséről. A Hatóság tehát nincs meggyőződve arról, hogy a feldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatások olyan gyakorlatra épültek, amely megfelel a KKV-knak nyújtandó támogatások alapelveinek.

Ennek alapján a Hatóság előzetes véleménye szerint még a csoportmentességi rendeletekben megállapított alapelveket figyelembe véve is kétséges, hogy a feldolgozási rendszer összeegyeztethető-e az EGT-megállapodás működésével az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint.

⁽³³⁾ Lásd a KKV-król, illetve a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendelet 3. cikkének (3) bekezdését.

2.3 Következtetések

Mivel a Hatóság nem tudja megállapítani, hogy a feldolgozási rendszerre érvényes az EGT-megállapodásban megállapított kivételek valamelyike, kétséges, hogy a feldolgozási rendszer összeegyeztethető-e az EGT-megállapodás működésével.

A Hatóságnak átadott, a feldolgozási rendszert létrehozó és végrehajtó dokumentumok nem határozzák meg megfelelő részletességgel a támogatható projekteket, a támogatható költségeket és a támogatás maximális mértékét. Azonban lehetséges, hogy a norvég hatóságok igazgatási gyakorlata az állami támogatásról szóló iránymutatásoknak és a csoportmentességi rendeletekben megállapított alapelveknek megfelelően hajtja végre a feldolgozási rendszert. Ezért a Hatóság felkéri a norvég hatóságokat, hogy nyújtsanak be információkat annak bizonyítására, hogy belső utasításokat vagy egyéb felszólítást tettek közzé a feldolgozási rendszernek az állami támogatásról szóló iránymutatásoknak és a csoportmentességi rendeletekben megállapított alapelveknek megfelelő végrehajtása érdekében.

A Hatóság azonban jelezni kívánja, hogy még ilyen igazgatási gyakorlat fennállása mellett is fenntartja a jogot annak eldöntésére, hogy a feldolgozási rendszer összeegyeztethető-e a 61. cikk (3) bekezdésének c) pontjával, mivel a feldolgozási rendszer gyakorlata 100 % támogatást nyújt azoknak a projekteknek, amelyek esetében a finanszírozás az igazgatási hatóság szerint nem minősül támogatásnak, mert a tevékenység nem tulajdonítható egyéni vállalkozásoknak vagy csak egy egyéni vállalkozásnak jelent szerény nyereséget. A 2.2. szakaszban (I. rész, „Társfinanszírozás”) említett példában, amikor a feldolgozási rendszer a fejlesztési projekt költségeinek 100 %-át finanszírozta, nem zárható ki az állami támogatás fennállása pusztán annak alapján, hogy az eredményeket a „tagvállalatok” rendelkezésére bocsátották. Ezért felkérjük a norvég hatóságokat, hogy nyújtsák be a gyakorlattal kapcsolatos esetleges további információkat, beleértve a feldolgozási rendszer ilyen jellegű végrehajtására irányuló belső utasítások esetleges fennállásával kapcsolatosakat is.

3. De minimis támogatás

A norvég hatóságok közölték, hogy a feldolgozási rendszer bizonyos rendelkezései alapján nyújtott támogatások teljesítik a *de minimis* támogatás feltételeit. Más szóval a norvég hatóságok szerint a feldolgozási rendszer egyes rendelkezései olyan feltételeket állapítanak meg, amelyek teljesülése esetén a támogatás *de minimis*nek minősül.

A támogatás az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezete vagy az azt követő *de minimis* rendelet (amely 2003. február 1-től lépett a 12. fejezet helyébe) ⁽³⁴⁾ szerint minősülhet *de minimis*nek, ami azzal a következménnyel jár, hogy az intézkedés nem tartalmaz az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatást és nincs bejelentési kötelezettség. ⁽³⁵⁾ Mivel a feldolgozási rendszert 2000. július 1. és 2005 vége között hajtották végre, a *de minimis* szabályok mindkét csoportja vonatkozik rá. A norvég hatóságok szerint a norvég hatóságok jóváhagyásának („*tilsagn*”) időpontja határozza meg, hogy az adott támogatásra az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezete vagy az azt követő *de minimis* rendelet alkalmazandó-e.

A *de minimis* rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján a nemzeti hatóságok csak azt követően nyújthatják a *de minimis* támogatást, ha ellenőrizték, hogy az előző hároméves időszak során kapott *de minimis* támogatások nem emelik meg a *de minimis* támogatás teljes összegét. Az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezete ugyanilyen értelmű rendelkezést tartalmazott: biztosítani kell, hogy az egyazon kedvezményezettnek nyújtott további támogatások nem emelik a támogatás teljes összegét a *de minimis* küszöb fölé. A *de minimis* rendelet értelmében a *de minimis* küszöb ellenőrzésének egyik módja az ezzel kapcsolatos összes információ bekérése a kedvezményezettől. Az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezete értelmében a *de minimis* szabályt ellenőrzési eszköz (pl. ellenőrzési mechanizmus) segítségével kell ellenőrizni. A Hatóság véleménye szerint ez is jelentheti azt, hogy teljes körű információt kérnek a kedvezményezettől.

⁽³⁴⁾ Az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezetét a Hatóság 2003. november 5-i 198/03/COL határozata törölte, de amint fent említettük, a 12. fejezet helyét már 2003. február 1-től átvette a *de minimis* rendelet.

⁽³⁵⁾ Az állami támogatási iránymutatások korábbi 12. fejezetének második bekezdése és a *de minimis* rendelet 2. cikkének (1) bekezdése.

A fafeldolgozási rendszer értelmében az Innovasjon Norge említette a *de minimis* szabályokat és tájékoztatta a kedvezményezetteket arról a kötelezettségükről, hogy tájékoztatniuk kell a hatóságokat a *de minimis* támogatás jóváhagyását követő három évben kapott egyéb *de minimis* támogatásról. Ez az információ azonban csak a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatás után kapott *de minimis* támogatást érinti, ezért a kedvezményezetteknek nem kellett információt benyújtaniuk a fafeldolgozási rendszer értelmében kapott támogatást megelőző *de minimis* támogatásról. Ezért nem zárható ki, hogy a kedvezményezettek részesültek egyéb *de minimis* támogatásban a fafeldolgozási rendszer értelmében kapott támogatást megelőzően, következésképp a támogatás teljes összege meghaladhatja a *de minimis* küszöböt. A Hatóság tehát nincs meggyőződve arról, hogy a norvég hatóságok által *de minimis*nek jelzett, a fafeldolgozási rendszer keretében nyújtott támogatás valóban annak minősül. A Hatóság előzetes véleménye szerint tehát a fafeldolgozási rendszer potenciálisan *de minimis* rendszert alkotó rendelkezései nem felelnek meg a *de minimis* szabályoknak.

4. Eljárási követelmények

A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1.cikkének (3) bekezdése értelmében „az EFTA Felügyeleti Hatóságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatni kell a támogatás nyújtásának vagy módosításának tervéről (...). Amíg ebben az eljárásban végső határozat nem születik, az érintett állam a tervezett intézkedéseket nem hajtja végre.”

A norvég hatóságok nem tájékoztatták a hatóságot a fafeldolgozási rendszerről a rendszer végrehajtása előtt. A Hatóság megjegyzi, hogy nem kapott a norvég hatóságoktól azt bizonyító információt, hogy a fafeldolgozási rendszer egy korábbi, lényegét és struktúráját tekintve a fafeldolgozási rendszerre hasonlító rendszer folytatása. Ezenkívül a fafeldolgozási rendszer nem tartozik a norvég hatóságok által a Hatóságnak bejelentett másik támogatási rendszerhez. Figyelembe véve, hogy a Hatóság előzetes következtetése szerint a fafeldolgozási rendszer az EGT-megállapodás 61.cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatást tartalmaz, a Hatóság előzetes véleménye szerint a norvég hatóságok nem tartották be a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségüket. Az EGT-megállapodás 61.cikkének (1) bekezdése szerinti, nem bejelentett állami támogatás a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 1. cikkének f) pontja szerint „jogszerűtlen támogatásnak” minősül.

A Hatóság felkéri a norvég hatóságokat, hogy erősítsék meg a fafeldolgozási rendszer lezárását és a lezárás pontos dátumát.

5. Következtetés

A norvég hatóságok által benyújtott információk alapján a Hatóság előzetes véleménye szerint a fafeldolgozási rendszer az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. A Hatóság kéti továbbá, hogy a fafeldolgozási rendszer összeegyeztethető az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjával, az állami támogatásokról szóló iránymutatások 14. és 25. fejezetében megállapított követelményekkel együtt. Ezenkívül a Hatóság előzetes véleménye szerint a norvég hatóságok nem feleltek meg a KKV-knak nyújtott támogatásról és a képzési támogatásról szóló csoportmentességi rendeleteknek, és a csoportmentességi rendeletek alapelvei fényében a fafeldolgozási rendszer nem hagyható közvetlenül jóvá az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében. Ezért a Hatóságnak kétségei vannak afelől, hogy a fafeldolgozási rendszer összeegyeztethető-e az EGT-megállapodás működésével.

A Hatóságnak kétségei vannak továbbá afelől, hogy az állítólagos *de minimis* támogatás nyújtásának alapjául szolgáló rendelkezések megfelelnek-e az állami támogatásról szóló iránymutatások korábbi 12. fejezetének és a *de minimis* rendeletnek.

Következésképpen és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 13. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Hatóság kénytelen elindítani a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást. Az eljárás elindításáról szóló határozat nem érinti a Hatóság végleges határozatát, amely megállapíthatja, hogy a fafeldolgozási rendszer összeegyeztethető az EGT-megállapodás működésével.

Mivel a fafeldolgozási rendszert nem jelentették be a Hatóságnak, a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott, az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatás a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 1. cikkének f) pontja szerinti jogszerűtlen támogatásnak minősül. A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 14. cikkéből következően a Hatóság határoz arról, hogy az EGT-megállapodás szerinti, az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal összeegyeztethetetlen jogszerűtlen támogatást be kell hajtani a kedvezményezettektől.

A fenti megfontolások fényében a Hatóság – a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése, illetve II. része 6. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás értelmében – felkéri a norvég hatóságokat, hogy e határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül nyújtsák be észrevételeiket és minden olyan információt, amely segíthet a fafeldolgozási rendszer értelmében nyújtott támogatások vizsgálatában.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Hatóság elindítja a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást Norvégia ellen, a fafeldolgozási rendszer tekintetében.

2. cikk

A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve II. része 6. cikke (1) bekezdésének értelmében felkéri a norvég hatóságokat, hogy az e határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül nyújtsák be észrevételeiket a hivatalos vizsgálati eljárás elindításáról, és adjanak át minden olyan információt, amely segíthet a fafeldolgozási rendszer vizsgálatában.

3. cikk

A többi EFTA-államot, az EK tagállamait és a többi érdekelt felet oly módon tájékoztatják, hogy az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-re vonatkozó részében és EGT-kiegészítésében közzéteszik e határozat hiteles nyelvű változatát, valamint a nem hiteles nyelveken készült érdemi összefoglalását, és felkéri az említetteket, hogy a közzétételt követő egy hónapon belül nyújtsák be észrevételeiket.

4. cikk

E határozat angol nyelven hiteles.

5. cikk

E határozat címzettje a Norvég Királyság.

Kelt Brüsszelben, 2006. május 17-én.

az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Bjørn T. GRYDELAND
elnök

Kurt JAEGER
testületi tag